

COLOFON

81e jaargang – 27 juli 2001 – nr. 13
Verschijnt elke twee weken.

Het Advocatenblad is het officiële orgaan van de Nederlandse Orde van Advocaten en wordt uitgegeven door Elsevier bedrijfsinformatie bv. De inhoud wordt samengesteld door de van de Orde onafhankelijke redactie, behalve de rubrieken Van de Orde en Disciplinaire beslissingen.

Redactie

mr. W.K. van Duren
mr. P. Habermehl
mr. W. Heemskerck
dr. L. Hesselink
mr. A.A.M. van der Meer
mr. M. Middeldorp
mr. L.N.J.B. van Osch
mr. G.J. van Oosten
mr. M. Perfors
mr. M. Ynzonides

Bladmanagement

mr. P. Habermehl
mr. L.N.J.B. van Osch
mr. M. Ynzonides
dr. L. Hesselink (Elsevier)
dr. H. Buskes (Orde van Advocaten)

Eindredactie

Linus Hesselink

Redactionele bijdragen

t.a.v. L. Hesselink
Elsevier bedrijfsinformatie bv
Postbus 16500, 2500 BM Den Haag
tel. 070-4415226
fax 070-4415919
email: l.hesselink@ebi.nl
Bezoekadres: Benoordenhouseweg 46, Den Haag
Zie www.elsevierjuridisch.nl

Bijdragen voor het Orde-deel

Nederlandse Orde van Advocaten,
Postbus 30851, 2500 GW Den Haag,
tel. 070-3353535, fax 070-3353531.
Zie ook: www.advocatenorde.nl

Beeld

Vormgeving: VILLA Y, Andre Klijsen
Tekeningen: Floris Tilanus
De Pinguïn: W.C. van Manen, Stichting
Advocaten voor Advocaten

Lay-out

Dimitry de Bruin, Den Haag

Correctie

Irene Groothedde, Amsterdam

Druk

Drukkerij Groen bv, Leiden

Advertenties

Brouwer's Direct Marketing bv
Postbus 90, 2380 AB Zoeterwoude
tel. 071-5897621, fax 071-5890580
e-mail: bdmby@euronet.nl
Advertentierieven op aanvraag
Personeelsadvertenties: f 3,70 per mm bij een
kolombreedte van 40 mm
Inzendtermijn afl. 14: 10 augustus 2001
afl. 15: 24 augustus 2001

Abonnementen

Alle *advocaten*, leden van de Nederlandse Orde van Advocaten, ontvangen het blad gratis. Voor adreswijzigingen kunnen zij terecht bij de Nederlandse Orde van Advocaten, Postbus 30851, 2500 GW Den Haag (Neuhuyskade 94, 2596 XM Den Haag), tel. 070-3353535, fax 070-3353531.

Niet-leden betalen f 290 of € 131,60 per jaar (incl. BTW, verzendkosten en jaarband). Studenten 50% korting. Abonnementen kunnen schriftelijk worden opgezegd tot uiterlijk twee maanden voor beëindiging van het lopende abonnement. Elsevier Klantenservice verzorgt de abonnementenadministratie voor niet-leden: Elsevier bedrijfsinformatie bv, afdeling Klantenadministratie, postbus 808, 7000 AV Doetinchem. Tel. 0314-358358, fax 0314-349048, e-mail: klantenservice@ebi.nl
Losse nummers: f 15

© Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit blad mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (art. 16 Auteurswet) dient men zich tot de uitgever te wenden.

COLU MIN

René Klomp

De thuisfluiter

De luis in de pels van justitieel Nederland, zo presenteert Paul Ruijs zich graag. Paul Ruijs is de man achter de stichting WORM, welke letters staan voor 'Wetenschappelijk Onderzoek Rechterlijke Macht'. Leuk gevonden, die afkorting, al is mijn eerste associatie bij 'worm': aan de haak ermee en lekker rustig vissen.

Ruijs deed voor het eerst van zich spreken met zijn publicatie over onder anderen advocaten die tevens rechter-plaatsvervanger zijn, het rapport *Integriteit Rechterlijke Macht* (1996). Na enig gekrakeel – in Den Haag en in de media – heeft hij toen in elk geval bereikt dat advocaten doorgaans niet meer in hetzelfde arrondissement rechter-plaatsvervanger worden.

Kortgeleden heeft Ruijs een nieuw boek het licht doen zien: *Wij zien u wel in de rechtszaal*, met als ondertitel *Klassenjustitie in Nederland?*. Volgens de auteur gaat het boek over 'de dominante rol van de advocatuur bij conflicten en hun buitenproportionele invloed in de rechtszaal'. ('Hun?')

Interessant onderwerp, zou je op het eerste gezicht denken. Dit is de eerste keer in de geschiedenis dat advocaten beschuldigd worden van te veel invloed in de rechtszaal. Zou Ruijs graag zien dat advocaten minder invloed krijgen? Blijkbaar; 'disproportioneel' is toch niet positief bedoeld. En wie zouden er dan meer invloed moeten krijgen? De (plaatsvervangende) rechters? De griffier? De parketwachters? De pers misschien? Of volgens de beste Amerikaanse tradities, het publiek, vertegenwoordigd door de jury? Dit laatste zou in elk geval kunnen verklaren waarom op een boek over klassenjustitie in Nederland een foto van het Amerikaanse Supreme Court staat afgebeeld.

Paul Ruijs schopt zo ongericht tegen het juridische establishment dat het niet moeilijk is hem niet serieus te nemen. Zijn boek staat vol met ongerichte beweringen, veelal zinspelelend op vooroordelen en algemeenheden. Een voorbeeld: 'Met bizarre uurtarieven (...) die in geen enkele verhouding meer staan tot de intellectuele prestatie, is het gelijk bij de rechter gewoon te koop'. Ander voorbeeld. Een stelling van Ruijs is dat advocaten bij voorkeur in hun eigen arrondissement procederen, want: 'Op de terugweg naar kantoor kan (...) in de collegiale sfeer het vonnis alvast worden besproken'. En zijn opmerking dat de rechterlijke macht 'de kleinste maar ook machtigste, vrijwel ongecontroleerde staatsmacht' is, riekt naar (een behoefte aan) controle die van de onafhankelijkheid weinig heel zal laten; een gevaarlijke behoefte.

De auteur schiet zijn doel voorbij. Hij slaat wild om zich heen waardoor de aandacht wordt afgeleid van de door hem gesignaleerde misstanden. Zijn kritiek op de wijze waarop de Consumentenbond onderzoek doet, lijkt gerechtvaardigd. Vervolgens merkt hij op dat de broer van de assistent van de voorzitter van de Consumentenbond raadsheer in het Hof Den Haag is, en dat dat verklaart dat een eventuele procedure tegen de Consumentenbond door de bond met vertrouwen tegemoet wordt gezien. Dit doet nogal paranoïde aan.

Soms is hij grappig. Zo schrijft hij dat in Wales jaarlijks wedstrijden worden gehouden om de eer van de grootste leugenaar. Maar het wedstrijdreglement sluit advocaten en politici van deelname uit. Het moet tenslotte een amateurwedstrijd blijven, aldus de auteur.

Ruijs vraagt zich af of Nederlandse rechters 'thuisfluiter' zijn – de echte thuisfluiter is hijzelf. Hij preekt voor zijn eigen parochie van teleurgestelde justitiabelen. Zij zullen veel van hun rancuneuze gading vinden.

Ruijs is geen luis, maar een vlo; hij springt wel hoog maar niet ver.

n